

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Quo tempore comes Holsatorum: Godfridus, occi-
sus per latrunculos ex d^randalis, locum secum co-
miti de Sconwenborg in Holsatia. Cum enim preda
egissent d^randalii pro sua consuetudine ex Stormaria,
Godfridus eius ditionis comes, audita hostium incursio-
ne, expedivit celerrime quos poterat, sequutus hostes:
obuium habuit lamentantem, quem de hostibus percon-
tatur si vidisset. Ille mœstus, vt potè rebus omnibus des-
titutus, comiti ait: Si tibi vt mihi h^rareret iniuria, acris
inlectareris, nunc lentus incedis. Expectabat autem ma-
iorem suorum manum, qui, vt sit, non eadem celeritate
arma expediunt: nec enim plures viginti equitibus iam
habebat: Rustico tamen conuicio vir militaris motu,
properabat ad hostes, non expectans sequuturos: illi
vbi viderant sequentem, per pensa paucitate, contem-
perabant: & declinante in insidias parte, sinebant prater-
ire. Inde vbi medium habuere, à tergo & fronte adorci,
facile tam paucos oppresse. Hic fuit exitus comiti de
Stormaria & Holsatia. Luderus autem dux Saxoniae
comitatum illum dedit nobili Adolpho comiti de S^ro-
wenborg: Fuitq^z pax inter Adolphum comitem & Hen-
ricum principem d^randalorum, cuius nomen celebre est
in nostra d^randalia. Hoc autem in loco breuiter repe-
tendi sunt huius inferioris Saxoniae principes in suum
catalogum: Hermannus testimonio virtutis sua eam si-
bi vendicat gloriam, quod infimo militiae generenatus,
dualem honorem primus inuicheret in domum ac fa-
miliam suam: qui genuit reliquitq^z filium Bernonem
& quæ virtutis & religionis fama illustrem: qui patrem
poscentibus exhibuit, & vsq^z in finem Imperatoribus su-
is fidis permanxit. Hic reliquit silium Bernhardum: iam

pauld

paulo paternæ humilitatis oblitum, qui aut̄ potuit principem numerare: & ideo ausus est rebellionē ostendere Heurico Imperatori II. cuius etiam frater duello perit, quod expetit. Bernhardus autem Ordolphum & Hermannum filios habuit, quorum prior ducatum, alter administravit comitatum: siue ille Phrisia, siue Stadensis, siue Holsatia fuerit: res enim in incerto remansit. Sunt autem indicia in omnem partem: Nam quod Phrisia fuerit, supra indicauimus: nunc q̄ Holsatia comitatus is fuerit, inde presumitur, q̄ Luderus dux in eo fecit successorem. Ordulphus dux genuit Magnum, quā usq; in senectā ultimam perueniens, hæc tēpora teigit: de quo tradunt nonnulli, q̄ Henricus V. inuenta occasione, Magnū ducem, & Ottonem comitē eius generū, captos tenuerit: Ottoni ferūt permisisse veniam abeundi, facta spōsitione de more militari: Sed ducē atate grauem in ea captiuitate finē tradunt fecisse viuendi. Id qualēcumq; fuerit, relinquimus in medio: hoc certū habentes, quod Magnus dux nullā masculam prolem reliquerit: sed ex filiabus multa processit nobilitas. Habuit aut̄ Magnus fratrem Ottonem, qui duos ex uxore sustulit filios, sed ambo ante patrem bello, & ipse pater ante Magnum morte consumpti sunt.

CAPVT XXXVI.

AD Holsatiam aliquandō commemorandam, ipse nos legitimus rerum ordo perducit, q̄ illi comitem prefecisse diximus Luderum ducem Saxoniae, cūm eam vacuatam donaret Adolpho comiti de Scovenborg: Semper autem Saxoniae connumerata accepimus eā Transalbinam usq; ad Eidoram, & Aldenburgo regionem: quod multis rebus & ostendimus, & cum tempus admonebit, non obliuiscemur ostendere.

Hol-

